

Abstrakt

Tato disertace se zajímá o to, jaký druh sebe sama a techniky vzdoru si člověk osvojuje, aby byl revolucionářem na současném Západě. Text vychází z dlouhodobého terénního výzkumu, který jsem prováděl mezi lety 2008 a 2015 a během kterého jsem mladé aktivisty z Německa následoval na demonstrace, do riotů, přímých akcí, vězení, na internetu, univerzitách, domů, do domů rodičů a během solidárních cest do Mexika, Argentiny, Izraele/Palestiny, Dánska či Itálie. Zjistil jsem při analýze, že koncept politické proměnlivosti mi je nápomocný, protože zkoumaní buřiči se dnes stávají revolučními amébami.

Revoluční améby disponují schopnostmi diskutovat na univerzitách či ve veřejných debatách, psát texty, mluvit, stejně tak ale umí argumentovat mimo diskurz házením kamenů, pálením aut v riotech, organizováním přímých akcí, ničením korporátního majetku, bitím neo-nacistů, atakováním ultra-nacionalistů či aktivní obranou před policií. Jako občané rozvinuté liberální demokracie, améby vstupují do veřejných debat, výměn názorů, přesvědčují lidi svými kritickými argumenty a někdy i volí. Mimo to se ale zajímají o politickou činnost považovanou za nelegální. Mnoho z nich ví, jak získat granty a jiné zdroje od státu, Evropské unie, občanských nadací a jak tyto prostředky použít pro boj často proti týmž institucím. Améby jsou anti-kapitalistické, ale zároveň velmi disciplinované, výkonné a neoliberální imperativ produktivity obracejí směrem k boji proti kapitalismu. Revoluční améby zvládají distribuovat sebe sama do různorodých technik, kapacit, aktivit a lidských i mimo-lidských vztahů tak, aby byly politicky aktivní mnohotvárným způsobem.

Améby se pohybují změnou tvaru. Revoluční améby se pohybují změnou politického tvaru. Je to právě tato mnohotvárnost a spojení mezi hnutím a přetvářením, díky kterým současná si revoluční mládež v Německu osvojuje amébovou povahou sebe samého.